

Hirdetés

- ❖ November hónapban, a Gyöngyösi Nagytemplomban is megtartjuk a sok helyen szokásban levő, összes elhunytakért mondott közös szentmisét. Aki elhunyt hozzátartozójáért szeretne közös szentmisét mondatni a Nagytemplomban, az a következő vasárnapok egyikén vigyen el egy borítékot, és egy kitöltendő ívet, majd a papírlapra írja fel elhunyt szerettei nevét, hozza vissza és a szentmisére szánt tetszőleges összeggel együtt, dobja be a kihelyezett dobozba, vagy hagyja a sekrestyében. Az így felírtakért november hónapban minden hétköznap reggel a szentmiséhez csatolt szándékkal imádkozunk.
- ❖ A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Jótékonyági hangversenyt szervez 2015 november 19-én este 7 órai kezdettel a Ferences templomban. Az adományokat jótékonyági célra használják fel a karácsonyi adományozás alkalmából.
- ❖ November 21-én a Szent Erzsébet Vendégei rendezésében a Felsővárosi Plébánia Karitászcsoportja és a Humán Kistérségi Szolgáltató Igazgatósága 100 szegény embert juttat el két autóbusszal Mátraverebély-Szentkútra. A zarándokút költségeit adományokból, és e célra történt nagylelkű felajánlásokból fedezzük.
- ❖ Ugyancsak november 21-én, a Pátzay János Katolikus Zeneiskola, Szent Cecília tiszteletére ünnepi estét tart 5 órai kezdettel, a Zeneiskolában.
- ❖ A Szent Erzsébet-templom búcsúját november 22-én tartjuk, a 12 órai szentmise keretében. A szentmisét Varga József ecsédi plébános fogja bemutatni. A szentmise keretében kiosztjuk az úgynevezett Szent Erzsébet kenyert.
- ❖ November 22-én ünneplik Gyöngyössolymoson Ács Imre és felesége Pannika házasságuk 50. évfordulóját. Több mint tíz esztendeje, hogy a templomnak is gondját viselik, és a hívek ügyes-bajos dolgait intézik. Gratulálunk nekik, és a Jó Isten áldását kérjük további életükre! Hálaadó szentmiséjük jövő vasárnap délelőtt 10 órakor kezdődik a solymosi templomban.
- ❖ Jövő héten a felsővárosi plébánián kedden és szerdán este folytatódik a Bibliaóra és a Felnőtt hittan, csütörtökön este Katekumenátus lesz, és pénteken este ifjúsági hittan. Mindenkit szeretettel várunk, a neki megfelelő programra.

Gyöngyös Felsőváros, Mátrafüred, Karácsond és Gyöngyössolymos települések egyházközségeinek kiadványa.

Megjelenik Gyöngyösön, a Szent Bertalan Főplébánián hetente (37-311-143)

Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság, felelőskiadó: Juhász Ferenc

www.szentbertalan.hu; www.facebook.com/szentbertalan

VIII. évfolyam

36. szám

Vasárnapi Levél

2015.
november
14.

Száz évhez közeledve

Gyöngyösön igen gyakran emlegetjük a pusztító tűzvészeket. Sok pusztított, de a legpusztítóbb alighanem a száz évvel ezelőtti vész volt, amelynek sebeit szép lassan begyógyították az előző korok és nemzedékek. Most, hogy belátható közelségbe került a száz éves évforduló, gyakran figyelmeztetek, ha nyelvbottlás miatt azt mondja valaki, hogy megünnepeljük a százéves évfordulót. Hallottam már így említeni a közelgő eseményt. Ilyenkor mindig eszembe jut Angelo Acerbi pápai nuncius úr megjegyzése, aki amikor útban Gyöngyös felé a hetvenöt éves évfordulóra utazva, furcsállva megjegyezte titkárának: nem is érti, hogy miért kell egy tűzvész hetvenötödik évfordulóját ünnepelni. Most, hogy közeledik a századik évforduló, magam is így látom, a pusztulást nem szabad ünnepelni. Sajnos történelmünk során, gyakran volt részünk csapásokban és mi azokat, évszázadok múlva is megünnepeljük, de legalább is felelmegetjük. Ezért a mostani évfordulón, ami 2017-ben következik, nem a pusztulást kellene ünnepelnünk, hanem az épülést. Azt, hogy végre valahára teljesen elkészült a templom, állnak a tornyai és rajtuk a sisak. Most azonban még ettől is többet szeretnénk.

Az elmúlt napokban elindult egy olyan kezdeményezés – ugyan még csak a töprengés és az álmodozás szintjén –, de bontakozik egy olyan terv is, hogy a Nagytemplom déli tornyában, ami a Főtér felé esik, egy liftet lehetne beépíteni, és ez által az idelátogató idegenek és az érdeklődő gyöngyösiek olykor magasból is megtekinthetnék a várost. Még csak álom, de ha valóra válik, akkor igazán értelme lesz ünnepelni 2017-ben. Nem a pusztulást, hanem az épülést. A napokban magam is fõnt jártam egy szakmai csoporttal a déli toronyban, és bevallom elkésérítõ látványt nyújtott a galambtetemekkel keveredett rengeteg törmelék és lom, ami a toronyban fogadott. Egy templomtornyot 20 évente legalább egyszer ki kell takarítani, hogy az apró réseken a mindenféle por és szag, ne szüremkedjen be a templom belsõ terébe. Gondviselés szerû, hogy napirenden van Hám János püspök boldoggá avatása, akirõl köztudott, hogy mint szatmári püspök, szülõvárosa iránti tiszteletbõl a déli tornyot adományozta Gyöngyösnek.

Juhász Ferenc plébános

Lelkiség:

Szt. Erzsébet rózsája

Árpádházi Szt. Erzsébethez, akinek ünnepe a héten lesz, számos csoda fűződik. A legismertebb talán, amikor a kenyerek a kötényében rózsává változtak. Ennek emlékét őrzi az Erzsébet kenyér, amelyet az ünnep kapcsán szoktak megszentelni. Ahogy Kozma László írja: „Felszenteltek Erzsébet nevére / Mert itt történt, hogy kenyeret osztott / S piros rózsa hajlott, mint a vére / Mert a kenyér a szívéből foszlott / Mikor felelt a feddő kérdésre / Mit rejtene, mit takar köténye.” (Részlet a Szent Erzsébet legendája című versből.) Szt. Erzsébet az irgalmasság, a szegényekkel való törődés szentje. Ezért, akkor ünnepelünk igazán, akkor emlékezünk meg hitelesen róla, ha követjük őt az irgalmasságban, a szegényekkel való törődésben. A Szt. Erzsébet kenyér is nem elsősorban egy finom pékáru, vagy egy márkanév, hanem az irgalmasság eszköze. Hiszen a Miatyánkban imádkozzuk, hogy „mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma”. Ha nekünk a mennyei Atya megadta, hogy meglegyen ez a kenyér, akkor bennünket is hív, hogy legyünk az Ő kezei és lábai, hogy a rászoruló imái is beteljesüljenek. Ha követjük az Atya akaratát, akkor lelkünkben ezek az adományok rózsákká változnak majd. Megtapasztaljuk a szeretet illatát és az irgalmasság szépségét. És megsebeznek majd a tövises is. Szt. Erzsébet jótetteit gyakran gúny, vagy irigység kísérte, ezért ne lepődjünk meg azon, ha az irgalmasságunkat kritika, vádaskodás vagy egyszerűen elhallgatás kíséri, amire az elmúlt fél évben bőven volt példa. Szt. Erzsébet közbenjárása bátorítson, hogy merjük adni a kenyerünköt és örülni a rózsának a tövissel együtt.

Varga Pál, káplán

Juhász Ferenc plébános köszönete

Minden kedves ismerősnek, barátoknak, munkatársnak és minden Testvéremnek Krisztusban szeretettel mondok köszönetet azért a sok-sok megható gratulációért, és a sok jókívánságért amellyel 60-ik születésnapomon köszöntöttek. A Jó Istennek hálát adva szeretnék továbbra is buzgón szolgálni az Úr ügyéért, és ahol csak lehetséges, és ahogyan tőlem telik, mindazokat közelebb szeretném vinni Istenhez, akikkel életem további esztendeiben találkozom. Egyben azt is megköszönöm Istennek, hogy kitarthattam, és örömet találok abban a hivatásban, amelyre harminchat esztendővel ezelőtt felszentelt a főpásztor. Nyírbátorból Szendrőbe, Szendrőből Nyíregyházára, Nyíregyházáról Gyöngyösre, Gyöngyösről Bánhorvátiba, Bánhorvátiból Bogácsra, Bogácsról Egerbe, Egerből Ottavába, Ottavából Egerbe, Egerből Miskolcra, Miskolcra Gyöngyösre érkeztem ez alatt a harminchat papi esztendő alatt. Köszönet érte Istennek, paptársaimnak és mindnyájuknak!

Teológia:

Eszkatológia (05)

A teológusok a középkorban is egyet értettek abban, hogy már az utolsó ítélet előtt részesülünk a mennyei jutalomban, illetve az örök büntetésben. Egyrészt maga Jézus szava mérvadó, aki megígérte a jobb latornak a mennyei boldogságot. A másik oldalt pedig a gazdag elkárhozásáról szóló jézusi történet nyomatékosítja. Az örök üdvösség elnyerését viszont hátráltathatják bocsánatos bűneink, a *tisztítóhely* vagy *tisztítóűz*.

A *különítelek* gondolata az Ószövetségben és a Koránban is jelen van. Isten király és bíró. Még a sokak által ma „divatosnak” vallott reinkarnáció is eredeti környezetében az ítélet megnyilvánulása, azaz egy büntetés, mivel nem sikerült egy élet folyamán a megtisztulás. A kereszttanítása üdvösséget, örök létet hoz, a reinkarnáció sikere pedig a végén megsemmisülést. Érdekes... Akkor melyik is a jobb? De egy kis változtatás, és máris a kereszténység a szörnyűbb vallás...

Gyakran nem merünk beszélni az ítélő Istenről. Ez egyrészt az ítélet fogalmának a (sokáig) helytelen aspektusából származhat, de helytelen istenképre is utalhat. Szent Pál is utal erre a korintiakhoz írt második levelében: „*mindnyájunknak meg kell ugyanis jelennünk Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megkapja, amit testi életében kiérdemelt, aszerint, hogy jót vagy gonoszat tett-e*” (2Kor 5,10). Jézusnak a búza és a konkolyról vagy a jó és a rossz halakról szóló példabeszédei is erre vonatkoznak.

A büntetés elodázása, az ítélet elbagatellizálása valójában az ember belső mentegetőzésének egyik megnyilvánulási formája: nincs bűnöm; nincsenek olyan nagy bűneim, mint másoknak... Magyarázkodunk, mert belül tényleg érezzük bűneink súlyát. Mi a minket szerető és értünk meghaló Istenben hiszünk! De ez nem azt jelenti, hogy mindig, mindent elnéz nekünk. Ugyan melyikünk képes erre? Mennyire tudjuk inkább, hogy mi az igazság és igazságosság, kinek, milyen büntetés járna... Isten nem elnéz, hanem *megbocsát*. Óriási a különbség! Az első azt jelenti, hogy valójában bármit megtehetek. A másik azt, hogy nem. És nemcsak Isten autoritása miatt nem tehetek meg mindent, hanem mert a szabadosság engem pusztít el. A bűnnek vannak maradandó következményei. A gyógyulás hosszú folyamat. Mégis, még be sem gyógyult egy seb, máris másikat szerzünk, olykor ugyanazon a helyen. S mielőtt végleg belépnénk a menyegzős lakomára, Isten szeretetének fényében fáradságos munkával, szenvedéssel megtisztítjuk a régi, kopott, sebekkel teli menyegzős köntösünket. A tisztítóhely valójában ezt jelenti.

Czapkó Mihály, káplán